I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/167

af 10. februar 2021

om ændring af forordning (EU) nr. 654/2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder, for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 ([2]) fastsætter en fælles lovgivningsmæssig ramme for udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler i visse specifikke situationer. En af disse situationer vedrører de tvistbilæggelsesmekanismer, der er indført ved overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler. Forordning (EU) nr. 654/2014 gør det muligt for Unionen at suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til internationale handelsaftaler, efter at en tvistbilæggelsesprocedure er afsluttet.

(2) Forordning (EU) nr. 654/2014 omhandler ikke situationer, hvor Unionen har ret til at gribe ind over for en foranstaltning, der opretholdes af et tredjeland, men hvor tvistbilæggelse gennem retlige afgørelser er blokeret eller på anden måde ikke er tilgængelig på grund af manglende samarbejde fra det tredjeland, der har vedtaget foranstaltningen.

(3) WTO's tvistbilæggelsesinstans har ikke kunnet besætte de ledige stillinger i WTO's appelinstans (»WTO's appelinstans«). WTO's appelinstans er ikke længere i stand til at opfylde sin funktion fra det tidspunkt, hvor der er færre end tre medlemmer af WTO's appelinstans tilbage. Indtil denne situation er løst og for at bevare de væsentlige principper og elementer i WTO's tvistbilæggelsessystem og Unionens proceduremæssige rettigheder i igangværende og fremtidige tvister, har Unionen forsøgt at nå til enighed om midlertidige ordninger om appel af voldgiftssager i

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 19.1.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.2.2021.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50).

henhold til artikel 25 i WTO's forståelse vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister (»WTO's tvistbilæggelsesforståelse«). Denne tilgang blev godkendt af Rådet den 27. maj 2019, den 15. juli 2019 og den 15. april 2020 og støttet i Europa-Parlamentets beslutning af 28. november 2019 om krisen i WTO's appelinstans. Hvis et WTO-medlem nægter at indgå i en sådan ordning og indgiver en klage til en ikke-fungerende WTO's appelinstans, blokeres der reelt for bilæggelsen af tvisten.

(4) En lignende situation kan opstå i forbindelse med andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvor et tredjeland ikke samarbejder på den måde, som er nødvendig for at tvistbilæggelse kan fungere, f.eks. ved at undlade at udpege en voldgiftsmand, og hvor der ikke er foreskrevet nogen mekanisme til sikring af, at tvistbilæggelsen fungerer i en sådan situation.

(5) Hvis der er blokeret for tvistbilæggelse, er Unionen ikke i stand til at håndhæve internationale handelsaftaler. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 654/2014 til at omfatte sådanne situationer.

(6) Med henblik herpå bør Unionen hurtigt kunne suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser i henhold til internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvis en effektiv anvendelse af en bindende tvistbilæggelse ikke er mulig, fordi tredjelandet ikke samarbejder om at gøre en sådan anvendelse mulig.

(7) Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte, at når der træffes foranstaltninger til at begrænse handel med et tredjeland, bør sådanne foranstaltninger ikke overstige den annullering eller forringelse af Unionens kommercielle interesser, der er forårsaget af det pågældende tredjelands foranstaltninger, i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten.

(8) Foranstaltninger, der skal træffes i henhold til denne forordning, vedrører specifikt international handel, for så vidt som de hovedsagelig har til formål at regulere en sådan handel og har direkte og umiddelbare virkninger for den og derfor er omfattet af Unionens enekompetence i henhold til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ([3]).

(9) Tjenesteydelser og intellektuelle ejendomsrettigheder tegner sig for en stor og voksende andel af verdenshandelen og er omfattet af internationale handelsaftaler, herunder Unionens regionale eller bilaterale aftaler. Foranstaltninger inden for handel med tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder bør derfor indgå i anvendelsesområdet for de handelspolitiske foranstaltninger, der er til rådighed for Unionen, for at gøre forordning (EU) nr. 654/2014 mere konsekvent og effektiv.

(10) Denne forordning bør sikre en sammenhængende anvendelse af håndhævelsesmekanismen i handelstvister i forbindelse med internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler. Håndhævelsesmekanismen i kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i Unionens internationale handelsaftaler udgør en integreret del af Unionens handelspolitik, og denne forordning vil finde anvendelse på suspensionen af indrømmelser eller andre forpligtelser og vedtagelsen af foranstaltninger som reaktion på overtrædelser af disse kapitler, hvis og i det omfang sådanne foranstaltninger er tilladt og berettiget af omstændighederne.

(11) Klausulen om gennemgang i forordning (EU) nr. 654/2014 bør også omfatte anvendelsen af de ændringer til nævnte forordning, som indføres ved nærværende forordning.

(12) Forordning (EU) nr. 654/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

([3]) Domstolens udtalelse 2/15 af 16. maj 2017, ECLI:EU:C:2017:376, præmis 36.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 654/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra b), affattes således:

»b) at udligne indrømmelser eller andre forpligtelser i samhandelen med tredjelande, når den behandling, der indrømmes varer eller tjenesteydelser fra Unionen, ændres på en måde, som påvirker Unionens interesser.«

2) Artikel 2, litra b), affattes således:

»b) »indrømmelser eller andre forpligtelser«: toldindrømmelser eller andre forpligtelser eller fordele på området for handel med varer eller tjenesteydelser eller vedrørende handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder, som Unionen har forpligtet sig til at anvende i sin samhandel med tredjelande i medfør af internationale aftaler, som den er part i«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) følgende litra indsættes:

»aa) efter rundsendelse af en WTO-panelrapport, der helt eller delvis giver medhold i de påstande, der er fremført af Unionen, hvis en appel i henhold til artikel 17 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse ikke kan afsluttes, og hvis tredjelandet ikke har givet sit samtykke til en midlertidig ordning om appel af voldgiftssager i henhold til artikel 25 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse«

b) følgende litra indsættes:

»ba) i handelstvister vedrørende andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvis en retlig afgørelse ikke er mulig, fordi tredjelandet ikke træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at en tvistbilæggelsesprocedure kan fungere, herunder forsinker processen unødigt, hvilket er ensbetydende med manglende samarbejde i processen«

c) litra d) affattes således:

»d) i tilfælde af et WTO-medlems ændring af indrømmelser eller forpligtelser i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 eller artikel XXI i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS), hvis der ikke er aftalt nogen kompensationstilpasning og, for så vidt angår tjenesteydelser, der ikke er foretaget nogen kompensationstilpasning i overensstemmelse med voldgiftsafgørelsen i henhold til artikel XXI i GATS.«

4) I artikel 4, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) følgende litra indsættes:

»ba) når der træffes foranstaltninger til at begrænse handel med et tredjeland i situationer i henhold til artikel 3, litra aa) eller litra ba), må niveauet for sådanne foranstaltninger ikke overstige den annullering eller forringelse af Unionens kommercielle interesser, der er forårsaget af det pågældende tredjelands foranstaltninger«

b) litra d) affattes således:

»d) hvis indrømmelser eller forpligtelser i samhandelen med et tredjeland ændres eller tilbagetrækkes i forbindelse med artikel XXVIII i GATT 1994 og den tilhørende tvistbilæggelsesforståelse (*) eller i forbindelse med artikel XXI i GATS og de tilhørende gennemførelsesprocedurer, skal de i alt væsentligt svare til de indrømmelser eller forpligtelser, der ændres eller tilbagetrækkes af det pågældende tredjeland, jf. betingelserne fastsat i artikel XXVIII i GATT 1994 og den tilhørende tvistbilæggelsesforståelse eller artikel XXI i GATS og de tilhørende gennemførelsesprocedurer«.

(*) Tvistbilæggelsesforståelsen »Fortolkning og anvendelse af artikel XXVIII«.

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 indsættes følgende litraer:

»ba) suspension af forpligtelser vedrørende handel med tjenesteydelser og indførelse af restriktioner på handel med tjenesteydelser

bb) suspension af forpligtelser vedrørende handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder, som indrømmes af en EU-institution eller et EU-agentur og gælder i hele Unionen, og indførelse af restriktioner på beskyttelsen af sådanne intellektuelle ejendomsrettigheder eller kommerciel udnyttelse heraf i forhold til rettighedshavere, der er statsborgere i det pågældende tredjeland«

b) følgende stykker indsættes:

»1a. Når Kommissionen udvælger foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til denne artikels stk. 1, litra ba), skal den altid overveje foranstaltninger i overensstemmelse med følgende rækkefølge:

a) foranstaltninger vedrørende handel med tjenesteydelser, der kræver en tilladelse med gyldighed i hele Unionen og på grundlag af afledt ret, eller, hvis der ikke forefindes sådanne foranstaltninger

b) foranstaltninger vedrørende andre tjenesteydelser på områder, hvor der findes omfattende EU-lovgivning, eller, hvis der ikke forefindes sådanne foranstaltninger

c) foranstaltninger, som den informationsindsamling, der gennemføres i henhold til artikel 9, stk. 1a, jf. artikel 5, stk. 1b, litra a), har vist, ikke vil medføre en uforholdsmæssigt stor byrde for processen med at forvalte de relevante nationale bestemmelser.

1b. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, litra ba) og bb), skal:

a) være genstand for en informationsindsamling i henhold til artikel 9, stk. 1a

b) om nødvendigt tilpasses ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1, hvis Kommissionen efter en undersøgelse i henhold til artikel 9, stk. 1a, konkluderer, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkeligt effektive eller medfører en urimelig byrde for processen med at forvalte de relevante nationale bestemmelser. Kommissionens undersøgelse gennemføres første gang seks måneder efter anvendelsesdatoen for foranstaltningerne og derefter med tolv måneders intervaller

c) gøres til genstand for en evalueringsrapport seks måneder efter deres afslutning og bl.a. baseret på input fra interessenter, hvori deres effektivitet og funktionsmåde undersøges, og der drages mulige konklusioner med hensyn til fremtidige foranstaltninger.«

6) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»3. I forbindelse med handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder forstås termen »statsborgere« på samme måde, som den anvendes i artikel 1, stk. 3, i WTO-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder.«

7) Artikel 7, stk. 2, litra c), første afsnit, affattes således:

»c) i tilfælde af et WTO-medlems tilbagetrækning eller ændring af indrømmelser eller forpligtelser i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 eller artikel XXI i GATS, når det pågældende tredjeland yder en tilstrækkelig og forholdsmæssig kompensation til Unionen efter vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 4, stk. 1.«

8) I Artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen indhenter oplysninger og synspunkter om Unionens økonomiske interesser i bestemte vare- eller tjenesteydelsessektorer eller vedrørende bestemte handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning gennem en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller gennem andre egnede offentlige kommunikationsmidler med angivelse af fristen for indgivelse af oplysninger. Kommissionen tager de modtagne oplysninger i betragtning.«

b) følgende stykke indsættes:

»1a. Når Kommissionen påtænker foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 1, litra ba) eller bb), skal den underrette og gennemføre høringer af interessenter, navnlig erhvervssammenslutninger, der berøres af eventuelle handelspolitiske foranstaltninger, og offentlige myndigheder i medlemsstaterne, som er involveret i udformningen eller gennemførelsen af lovgivning, der regulerer de berørte områder. Uden at forsinke vedtagelsen af sådanne foranstaltninger unødigt indhenter Kommissionen navnlig oplysninger om:

a) virkningerne af sådanne foranstaltninger for tredjelandes tjenesteydere eller rettighedshavere, der er statsborgere i det pågældende tredjeland, og for EU-konkurrenter, -brugere eller -forbrugere af sådanne tjenester eller EU-indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder

b) samspillet mellem sådanne foranstaltninger og de relevante bestemmelser i medlemsstaterne

c) den administrative byrde, som sådanne foranstaltninger kan medføre.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til de oplysninger, der indsamles under sådanne høringer.

Kommissionen forelægger en analyse af de påtænkte foranstaltninger for medlemsstaterne, når den stiller forslag om udkastet til gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 8.«

9) Artikel 10 affattes således:

»*Artikel 10*

Gennemgang

1. Snarest muligt efter den 13. februar 2021, men ikke senere end ét år efter denne dato, foretager Kommissionen en gennemgang af denne forordnings anvendelsesområde under særlig hensyntagen til de handelspolitiske foranstaltninger, der måtte blive vedtaget, samt gennemførelsen heraf, og den aflægger Europa-Parlamentet og Rådet rapport om sine resultater.

2. I medfør af stk. 1 foretager Kommissionen en gennemgang med det formål i henhold til denne forordning at overveje yderligere handelspolitiske foranstaltninger, der suspenderer indrømmelser eller andre forpligtelser inden for handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2021.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS
Formand	*Formand*